

Títol: Heroïnes a l'Ombra
Autora: Neus Piquer Serrano

Hi ha una cosa que vaig trobar a faltar quan vam guanyar la guerra: El nom de les persones que vam caure en el oblit.

Els diaris, parlaven de l'escandalosa xifra de vides perdudes, dels ferits i el miler de desapareguts. Però mai va sortir el nostre nom.

¿Que hagués passat, si ningú hagués estat disposat a pal·liar el dolor de forma altruista, independentment del bàndol, l'edat o la bandera?

Es diu que la història, l'escriuen aquells que surten vencedors. I que, amb la seva pròpia ploma, editen i suprimeixen parts de la trama si els convé. També exclouen certs personatges del conte, bé perquè els fa ombra la seva presència o perquè consideren que no tenen importància.

Això, és el que ens va passar a nosaltres.

Quan tot va acabar, cap mà ens va aplaudir. Per ells, no érem importants.

Així va ser com vam caure en un oblit, creient per imposició que: el fet de cuidar, era un deure més per la nostra condició de dones. ¿Com hauríem de ser rellevants per la història, si només estàvem portant a terme allò pel que estàvem "dissenyades"?

Malgrat això, s'equivocaven: Sense nosaltres, hagueren perdut la guerra.

Sense els nosaltres, tot hagués canviat.

Sense la nostre humanitat, la guerra hagués sigut molt més cruenta.

Per molt que no se'ns inclogui en els capítols del conte, les Infermeres existim. I hem portat a terme la cura, l'acompanyament, la investigació i el moviment social des de l'inici del temps.

En definitiva, som les veritables Heroïnes a l'ombra.